

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **J.S.**, nar. ..., bytem ...

zastoupen Mgr. Martinem Pechem, advokátem, sídlem Plzeň, Malá 6,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Plzeň, Škroupova 18,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2017, čj. DSH/9638/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1) Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, ze dne 19.6.2017, č.j. MMP/153647/17, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení

§ 4 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 25.000,-Kč, zákaz řízení motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč

- 2) Žalobce v žalobě tvrdil, že nebylo nade vší rozumnou pochybnost prokázáno, že by porušil ust. § 125c odst. 1 písm. h) a § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Podle žalobce mělo být prokázáno, zda skutečně způsobil dopravní nehodu s ublížením na zdraví. V době střetu se poškozený podle žalobce choval nepředvídatelně a žalobce může presumovat pouze takové jednání jiného účastníka silničního provozu, které je předvídatelné a dovolené. Pokud byl poškozený sražen v okamžiku, kdy kopal do automobilu či se pohyboval zády k automobilu po vozovce, ani jeden ze skutkových dějů neukazuje, že by se poškozený choval dovoleným způsobem či alespoň předvídatelně a racionálně. Žalobce podle svého tvrzení neporušil ani § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., neboť si nepočínal hazardně, nicméně situace byla psychicky vyhrocená a zpátečku zařadil omylem, když tato se v daném vozidle zařazuje podobně jako první stupeň. Nadto nešlo ani o obvyklou dopravní nehodu, ale o eskalaci rodinně – právního sporu, kdy poškozený nejprve napadl svoji bývalou manželku, a potom zaútočil i na žalobce jako jejího současného přítele. Z výpovědí svědků nevyplývalo nadevší rozumnou pochybnost, že by útok poškozeného na žalobce skutečně skončil. Žalobce nadto uvedl, že z místa nehody neodjel. Žalobce namítal, že správní orgán nevyslechl svědka F.D., přestože to bylo původně plánováno. Dle žalobce byla porušena zásada in dubio pro reo.
- 3) Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a plně odkázal na napadené rozhodnutí.
- 4) Součástí správního spisu je protokol o nehodě v silničním provozu Městského ředitelství Policie Plzeň ze dne 12.3.2017, podle něhož dne 11.3.2017 v 23.26 hod v Plzni, v Bendově ul. před domem č. 15 zastavil žalobce s vozidlem Renault Mégane RZ ... souběžně s řadou zaparkovaných vozidel, přední částí směrem k ul. Kardinála Berana. Byl napaden slovně a fyzicky chodcem J.S., který začal kopat do vozidla, do levého boku a pak do zadní části. Žalobce chtěl odjet a v rozrušení místo prvního rychlostního stupně zařadil zpětný chod, couvl a narazil do chodce S., který odcházel od zadní části vozidla. Chodec upadl a zranil se. Po střetu žalobce popojel dopředu ke křižovatce s ul. Kardinála Berana, kde zastavil. K tomu byla pořízena fotodokumentace vozidla, jeho poškození z boku a vzadu, a stop na silnici a kamerový záznam zachycující situaci po nehodě.
- 5) Při jednání dne 6.6.2017 žalobce uvedl, že na místo přijel s přítelkyní E.S. Ta vystoupila a šla vyzvednout dcery. Pak se s p. S. dohadovala na chodníku. Pan S. k němu přišel, otevřel dveře vozidla u řidiče a začal žalobce slovně napadat, kopat do něho a bouchat pěstí. Žalobce popojel cca 5-8 m vpřed. Žalobce poté slyšel ránu do zadní části vozidla z kopnutí p. S. a tak chtěl odjet rychle pryč, ale v rozrušení zařadil omylem zpátečku a couvl. Uslyšel ránu u zadní části vozidla, zastavil a slyšel, že p. S. přešel. Pak žalobce zařadil 1. stupeň a popojel. Zastavil na křižovatce ulic Bendova a K. Berana. První rychlostní stupeň se řadí podle žalobce v jeho vozidle tahem k osobě řidiče a vpřed. Zpátečka stejně spolu s vytážením kroužku pod hlavicí řadicí páky.
- 6) Svědek J.S. uvedl, že žalobce popojel dopředu asi 5 m a svědek měl spor za ukončený a odcházel do vozidla podél zaparkovaných aut. Ušel cca 7 m a najednou ucítil náraz do levého boku. Upadl na silnici. Byl v šoku. Následně byl odvezen RZS, 2 dny byl hospitalizován, utrpěl pohmoždění levého boku a lokte a vykloubení pravého ramene, na které měl přiloženu ortézu, a byla mu vystavena pracovní neschopnost.

- 7) Svědkyně E.S. vypověděla, že viděla, jak žalobce napadá její bývalý manžel, kterého se snažila odtáhnout. Žalobce popojel dopředu a p. S. začal kopat do vozidla. Poté žalobce couvl a srazil ho. P. S. upadl na vozovku pravým bokem. Přivolala sanitku, neboť p. S. zůstal ležet. Byl podle svědkyně zjevně opilý.
- 8) Svědkyně D.D. ve své výpovědi ze dne 9.3.2017 potvrdila, že p. S. na žalobce ve vozidle útočil a paní S. se jej snažila odtáhnout, pak žalobce popojel dopředu. P. S. asi uhodil rukou či nohou do vozidla. Vozidlo začalo couvat a srazilo p. S., který upadl na pravý bok.
- 9) Š.L. téhož dne vypověděl, že viděl p. S., jak se s bývalou manželkou hádají o děti. P. S. otevřel pak dveře vozidla a nakláněl se do něho. Paní S. ho odtahovala. Žalobce popojel rychle vpřed. Pan S. odcházel směrem k chodníku. Vozidlo začalo couvat a srazilo p. S. a pak zase popojelo vpřed.
- 10) Ze správního spisu vyplývá, že jako svědek byl k jednání předvolán i F.D., který se ale ke správnímu orgánu nedostavil. Dne 20.3.2017 F.D. před policejním orgánem uvedl, že viděl J.S., jak do něj nacouvalo vozidlo.
- 11) Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že o popisu průběhu dopravní nehody svědkem J.S., E.S. , D.D. a Š.L. i obviněným nemá jakýchkoliv pochybností, neboť je technicky přijatelný a plně korespondující s otěry, na zadní části vozidla obviněného, stejně jako se záznamem pořízeným osobou S.V.H., na které je zachycena osoba J.S. ležící pravým bokem na vozovce za vozidlem obviněného. S tímto rovněž koresponduje charakter zranění J.S. který utrpěl zhmoždění levého boku odpovídající střetu s vozidlem obviněného a vykloubení pravého ramene, kdy toto odpovídá pádu na vozovku. Z vyjádření všech jmenovaných vyplývá, že střetu předcházela incident mezi J.S. a obviněným, během kterého obviněný prvně popojel vpřed a zastavil. Pak mělo dojít ke kopnutí, či bouchnutí J.S. do zadní části vozidla obviněného, které poměrně intenzivně začalo couvat. Toto vedlo ke střetu s chodcem S., který dle vyjádření všech svědků již od vozidla obviněného odcházel a nacházel se několik metrů od vozidla. Couvání, tedy nevedlo k bezprostřednímu zabránění pokračování napadání J.S., či zabránění poškození vozidla. Správní orgán nemá důvod zpochybňovat vyjádření obviněného, že ve snaze ukončit stresovou situaci hodlal s vozidlem odjet. V rozrušení však omylem zařadil zpětný chod. Toto obviněného nezavazuje odpovědnosti ze zavinění předmětné dopravní nehody, neboť k naplnění skutkové podstaty přestupku postačuje v souladu s § 3 zákona o přestupcích i zavinění z nedbalosti. Správní orgán upustil od svědecké výpovědi F.D., neboť tento by již nepřinesl nových skutečností.
- 12) Podle závěrů žalovaného v napadeném rozhodnutí z výpovědi odvolatele vyplývá, že po útoku pana S. na jeho osobu, hodlal z místa rychle odjet, omylem však zařadil rychlostní stupeň pro zpětný chod a couvl vzad asi o 8 metrů. Při couvání zaregistroval střet a zastavil. Zaregistroval křik, že někoho přejel. Ze svědecké výpovědi pana S. vyplývá, že poté co ukončil hádku s odvolatelem, odcházel od vozidla. Mohl ujít asi 7 metrů, když pocítil náraz do jeho levého boku. Z výpovědi svědkyně S. vyplývá, že pan S. asi dvakrát kopl do zadní části vozidla, poté odcházel po vozovce k domu č. 17 Bendovy. V době, kdy byl asi 4-5 m za vozidlem odvolatele, začalo toto couvat a narazilo do levého boku pana S. Z výpovědi svědka L. vyplývá, že v době, kdy pan S. odcházel, začalo vozidlo couvat 3-4 metry, a poté narazilo do pana S. Výpovědi spolu v důležitých bodech korespondují. Správní orgán je považuje za věrohodné. Prokázaly, že v době, kdy odvolatel s vozidlem začal couvat, ze strany pana S. na jeho osobu, netrval. Nelze přisvědčit námitce odvolatele,

že v době střetu se pan S. choval zcela nepředvídatelně. Bylo prokázáno, že pan S. od vozidla odvolatele odcházel, nejednalo se o jednání odvolatele v krajní nouzi ani nutnou obranu, neboť podmínkou takového jednání je odvrácení přímo hrozícího nebezpečí či útoku. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dále k námitce, že žalobce neporušil § 4 písm. a) zákona o silničním provozu, protože si nepočínal hazardně, uvedl, že pokud se žalobce cítil rozrušen, neměl s vozidlem jízdu zahajovat. Zřejmě proto, že své chování nepřizpůsobil svým momentálním schopnostem a zdravotnímu stavu, se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby neohrožoval svým jednáním život, zdraví a majetek jiných osob. Bylo prokázáno, že ke střetu došlo až po konfliktu žalobce a pana S. Při posouzení odpovědnosti účastníka nehody za přestupek se zkoumá, zda porušil pravidla silničního provozu a zda toto jednání je v příčinné souvislosti se vznikem dopravní nehody. Není podstatné, zda spoluzavinili nehodu i další účastníci (např. rozsudek NSS ze dne 1.2.2012 čj. 3 As 22/2011-74). K tvrzení žalobce, že neodjel z místa nehody, žalovaný uvedl, že tato skutečnost nebyla žalobci kladena za vinu. K neprovedení svědecké výpovědi F.D., žalovaný uvedl, že se ztotožnil se závěrem o nadbytečnosti tohoto důkazu. Vzhledem k tomu, že ve věci byl zjištěný skutkový stav beze všech pochybností, bylo další dokazování ve věci nadbytečné.

- 13) O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
- 14) Žalobu soud neshledal důvodnou.
- 15) Žalobce v žalobě především tvrdil, že nebylo nadevší rozumnou pochybnost prokázáno, že by porušil ust. § 125c odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., tj. že by způsobil dopravní nehodu s ublížením na zdraví. Podle žalobce se totiž poškozený choval nepředvídatelně, když kopal do automobilu a pak zády od něj odcházel, což žalobce nemohl presumovat. Tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť v jednání chodce S. v době střetu nebylo nic nepředvídatelného. Z výpovědí svědků (p. S., paní S., p. L.) jednoznačně vyplynulo, že žalobce srazil chodce, který již odcházel od jeho automobilu zpět otočen zády k žalobci. Je tedy nepochybné, že v tomto okamžiku již netrval útok p. S. na žalobce.
- 16) Dále žalobce namítal, že neporušil ani § 4 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., neboť si nepočínal hazardně, nicméně situace byla psychicky vyhrocená a zpátečku zařadil omylem a nadto nešlo ani o obvyklou dopravní nehodu, ale o eskalaci rodinně – právního sporu. Touto námitkou se rovněž zabýval již žalovaný, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a s jeho závěry se soud ztotožňuje. Dle písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen se chovat ohleduplně a ukázněně, aby neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, a své chování přizpůsobit situaci v provozu, svým schopnostem a zdravotnímu stavu. Porušení tohoto ust. nebylo žalobci nebylo přičítáno, protože by se choval hazardně, nýbrž proto, že sám přiznal pochybení spočívající v zařazení nesprávného rychlostního stupně v důsledku rozrušení z rodinněprávního sporu. Žalovaný tak správně vyhodnotil, že žalobce nepřizpůsobil své chování svým schopnostem a zdravotnímu stavu, tudíž za této situace neměl jízdu zahajovat. Jeho momentální psychický stav ho nemůže vyvinut z odpovědnosti za přestupek.
- 17) K tvrzení žalobce v žalobě, že z místa nehody neodjel, soud, stejně jako žalovaný uvádí, že žalobce nebyl projednáván pro protiprávní jednání spočívající v ujetí od nehody, proto je tato námitka v žalobě irelevantní.

- 18) V daném případě správní orgán vyslechl celou řadu svědků, kteří byli přítomni dopravní nehodě a všichni ji popisovali obdobně, tudíž o závěrech o skutkovém stavu nevznikly po provedeném dokazování žádné pochybnosti. Za této situace správní orgán nepochybil, když z důvodu hospodárnosti řízení opakovaně nepředvolal ke svědecké výpovědi i F.D., neboť další dokazování se vskutku jevílo nadbytečným. To platilo tím spíše, že obsah případné výpovědi tohoto svědka vyplýval již z úředního záznamu o podání vysvětlení.
- 19) Porušení zásady in dubio pro reo soud v daném případě neshledal, neboť tato zásada se uplatní právě jen v případech, kdy po provedeném dokazování o skutkovém stavu existují nadále pochybnosti. O takovou situaci se v dané věci nejednalo, neboť jak již bylo uvedeno, zavinění dopravní nehody s ublížením na zdraví ze strany žalobce bylo nadevší rozumnou pochybnost prokázáno.
- 20) S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
- 21) O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 29. března 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně